

[Kirsten Jacobsen]

frihed. Det kan være, boligministeren skal have et kursus, og så er det det, vi skal give ham. Jeg er dybt beskæmmet.

Hvis det virkelig forholdt sig, som boligministeren sagde var det muligens kunst, jamen så er det det muligens kunst. Men at give op på forhånd, give op, jamen dagen efter – jeg har sjældent set noget så talentløst. Det kan kun være et udtryk for, at der er nogle mennesker i boligministerens nære omgangskreds, i hans ministerium, som bilder boligministeren noget ind, som ikke er i overensstemmelse med virkeligheden. Det er en sørgelig kendsgerning. Det er også sørgeligt, at det ikke er første gang, vi skal konstatere det, men jeg synes, det var talentløst at gå ud og underbyde den socialdemokratiske ordfører dagen efter.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror ikke, der er grund til at forlænge denne debat væsentligt, men jeg synes på den anden side, at en eller anden konklusion hører med efter det lidt mærkelige spil, vi har set her. Det mest oplagte er jo, at det, Folketinget nu får fremlagt, er resultatet af et stort internt slagsmål i regeringen, som er sluttet med et uforståeligt kompromis.

Det er nogenlunde det samme, som fru Kirsten Jacobsen er inde på. Og dér må jeg så beklage, at jeg er enig med fru Kirsten Jacobsen i, at det fremstår lysende klart, at det er et kompromis mellem den fløj i regeringen, der hidtil har ment, at man intet som helst kunne give til realkredit, for det var samfundsøkonomisk uansvarligt, og den fløj i regeringen, som har ment, at realkredit skulle slippes aldeles løs. Og så ender det selvfølgelig midt i grøften, det kan ikke undre nogen.

Det er det, vi ser her, og derfor vil jeg blot sige, at jeg tror såmænd ikke, at dette forslag er samfundsøkonomisk uansvarligt. Det tror jeg slet ikke det er vidtgående nok til. Problemet er, at det er ingenting. Det er jo det, der sker, når regeringen må lave sine kompromiser for overhovedet at nå frem til folketingssalen, hvor vi andre kan få lov at være med til at drøfte det. Det er det beskæmmende i det, vi har set. Jeg synes egentlig, at boligministeren skyldte os et svar på det spørgsmål, jeg har stillet flere gange, nemlig, hvornår vi igen skal til det. Er det rigtigt, som De Konservatives boligpolitiske ordfører siger: inden for et år, for

dette er for dårligt? Er det virkelig det, der er sagen?

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Af hensyn til det fremskredne tidspunkt vil jeg henvise til det svar, jeg allerede har givet på hr. Jørgen Estrups sidste spørgsmål, og jeg skal alene koncentrere mig om det, hr. Jørgen Estrup sagde om at lande i midten, i midten af grøften, sagde hr. Jørgen Estrup. Og fru Kirsten Jacobsen henviser til en række avisartikler.

Jeg synes, det er afgørende, at de beslutninger, der træffes, de tilkendegivelser, der gives, de gives fra denne talerstol. Hvis man ser på den debat, der har været i dag, og hvis man sammenholder de synspunkter, der er kommet til udtryk her i dag, med det, jeg sagde for et øjeblik siden, så er vi faktisk landet meget godt med dette forslag – midt på vejen og ikke midt i grøften.

På den ene side har vi hr. Jørgen Estrup, Det Radikale Venstre og SF, som mener, at dette er alt, alt for vidtgående. På den anden side har vi fru Kirsten Jacobsen i den anden grøft, som mener, at det ikke er vidtgående nok. Forudsætningen for overhovedet at komme et skridt videre ad liberaliseringens vej er altså, at vi gør det trinvis. Det har jeg måttet sande, og det er også konklusionen af dagens debat.

Jeg skal afslutningsvis sige, at jeg håber, at vi kan få dette lovforslag gennemført hurtigt til gavn for beskæftigelsen i det danske samfund og til gavn for muligheden for at skabe større frihed for boligejerne her i landet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministeren sagde, at de tilkendegivelser, der gives, gives fra denne talerstol. Og hvis man havde lyttet efter, hvad Socialdemokratiet sagde i dag, så var boligministeren landet godt midt på vejen.

Nu er det sådan, at der er nogle, der forstår at gebærde sig rent politisk, og så er der nogle, der overhovedet ikke forstår det. Socialdemokratiets tale fra denne talerstol, som er helt anderledes end hr. Lykketofts pressemeddelelse, er naturligvis et udtryk for, at Socialdemokratiet forstår at gebærde sig politisk. Når man ud fra deres politiske synspunkt kan vride regeringen, og den er dum nok til at lade sig vride,